

Flyfoto Straumen batteri. Foto: Forsvaret

Berørte gårdbrukere var ikke evakuerte under krigen. Det er kjent at i hvert fall en av grunneierne fikk betalt for leie av brakketomter.

Det foreligger ellers ingen opplysninger om det ble betalt leie for den beslaglagte grunn, heller ikke at det etter krigen er betalt erstatning for oppståtte skader. Etter krigen ble det bestemt at en del av området skulle beholdes, og det ble i 1951 opprettet leiekontrakter med 3 grunneiere i Straumen.

Den første tiden etter at leieavtalen var inngått ble anlegget stort sett liggende åpent slik det var etterlatt ved frigjøringen. Beredskapssituasjonen medførte imidlertid at utbedringsarbeider ble iverksatt etter hvert.

I 1951 ble det montert 2 stk. 10,5 cm. kanoner:(**bilde 25 og bilde 27.**)

Kanon 1 - 10,5 cm. SKL/45 M.P.L C/12 FRIED KRUPP AG 1914, rør nr. 559 L.

Kanon 2 - 10,5 cm. SKL/45 M.P.L. C/12 FRIED KRUPP AG 1914, rør nr. 561 L.

Kanonene kom fra Hammervika ved Bodø.

Den første prøveskyting fant sted 15/12-1951. Kanonene fungerte godt.

Man hadde den gang ikke noe annet batteri i oppsetningen som dekket innseilingen gjennom Andfjorden til Kvæfjorden - **vedlegg 30**- skuddsektor.

Batteriet på Straumen var anlagt som et meget enkelt sperrebatteri i et område som av Hæren ble betegnet som et kjerneområde for forsvaret av Hinnøya.

Grunnervelser ble nødvendig for å få inngjerdet og sikret batteriet. (se **vedlegg 31**) Dette skulle vise seg å bli en langvarig prosess, og en tid var det på tale med ekspropriasjon for en av de berørte eiendommene.

I slutten av 1960 løste imidlertid saken seg i minnelighet.

Batteriets gruppering og oppsetning fremgår i hovedtrekk av **bilde nr.24**. Kanonene ble kasemattert i 1957.

Mobiliseringsoppsetningen var i 1959 6 befal og 85 menige.

I skriv av 4/12-62 godkjente SOK at Straumen batteri utstyrmessig og vedlikeholdsmessig ble betraktet som to kanonposter, samt at ammunisjonen og lett sårbar utrustning kunne lagres på Trondenes.

Etter at Grøtavær fort ble utbygget var det klart at Straumen mistet mye av sin operative betydning, og man sto overfor valget mellom nedleggelse eller full oppgradering av anlegget.

23/4-68 fremsendte FBT sitt forprosjekt for oppgradering av Straumen kanonpost til SOK. Prosjektet var kostnadsregnet til kr. 750.000,-. det ble likevel besluttet å utarbeide et prosjekt for oppdatering av batteriet.

Sjefen for Sjøforsvaret meddelte at det tidligst kunne skaffes bevilgningsmessig grunnlag for kanonposten i 1969.

I 1969 foreslo SKN nedleggelse av Straumen batteri. Tross sterk motstand fra Nord Hålogaland landforsvar

(NHLF) anbefalte så vel SST som Forsvarssjefen at batteriet ble nedlagt.

Forsvarsdepartementet bestemte da i 1969 at batteriet skulle nedlegges.

Imidlertid hadde ikke ØKN vært enig i at batteriet hadde utspilt sin rolle. Han påla NHLF og HSD i 1973 å komme med en ny operativ vurdering samt en økonomisk plan for istandsetting og drift på HV-basis.

NHLF konkluderte på nytt med at anlegget burde opprettholdes.

19/3-73 traff ØKN sin endelige beslutning og konkluderte med at han ikke fant det riktig å reaktivisere Straumen batteri bl.a. av økonomiske grunner.

FO ga i skriv av 21/8-74 ordre om å iverksette sanering av anlegget.

I skriv av 28/8-81 fra HSD til Div 6 og Hålogaland ingeniørbataljon, påtok HSD seg å utføre saneringen under forutsetning av bistand fra adressatene.

I følge skuddlistebøkene er det ikke løsnet skudd med kanonene.

Kanon ved Straumen batteri. Foto: KA-museet Oscarsborg festning.

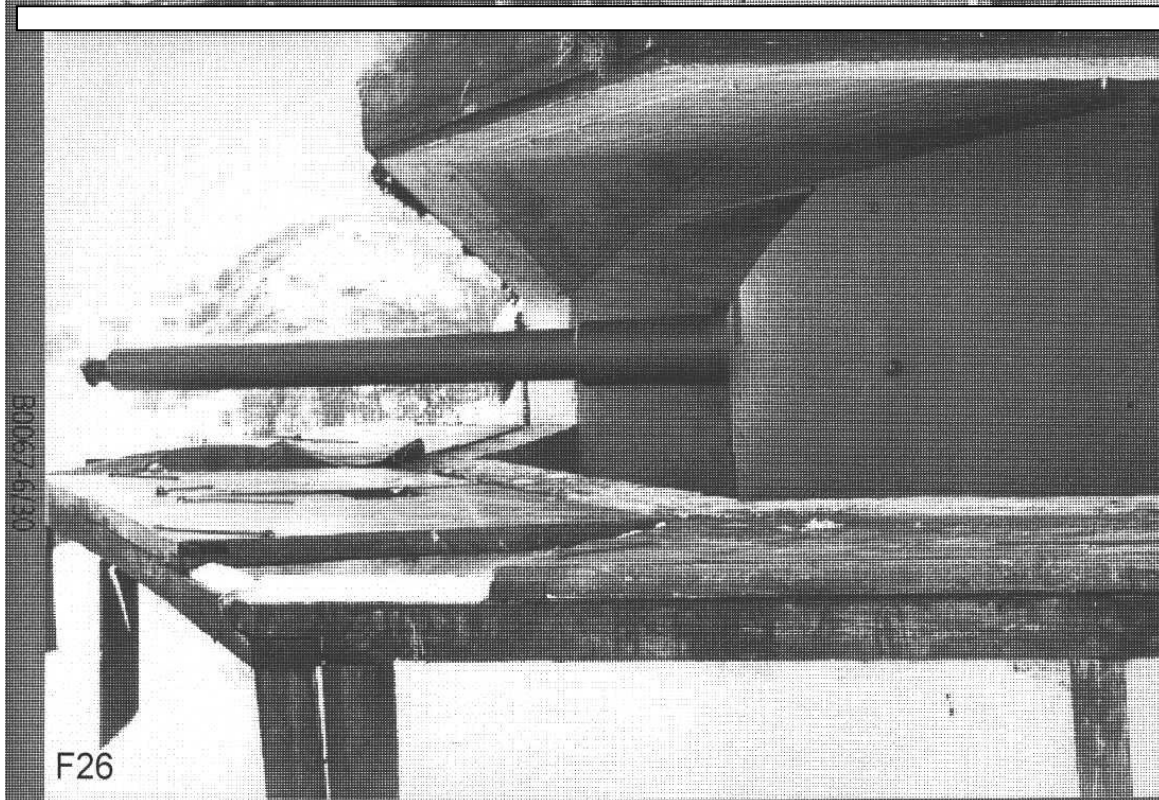
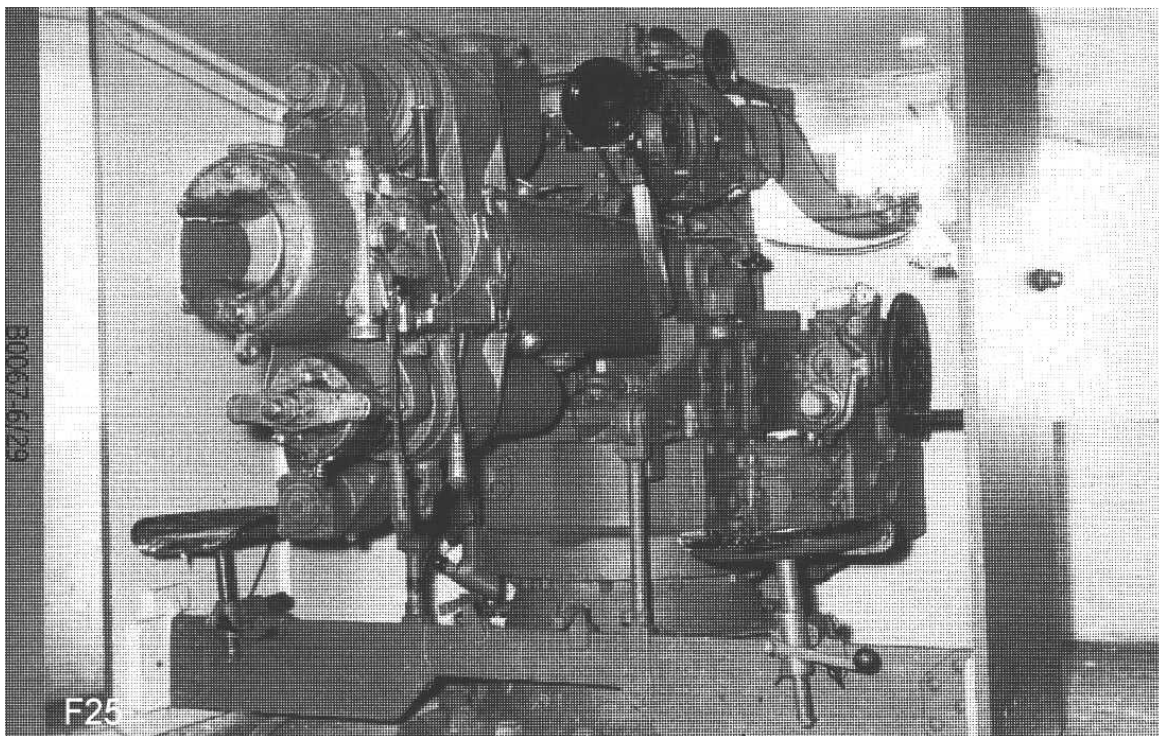

Foto: KA-museet Oscarsborg festning

Kanoner ved Straumen batteri. Foto: KA-museet Oscarsborg festning.